

جراحی زیبایی در مرز سلامت و سلیقه شخصی

چه بینی‌هایی واقعاً نیاز به جراحی زیبایی دارند؟

در حالی که جراحی زیبایی بینی همچنان در صدر پرتقاضاترین اعمال زیبایی قرار دارد، متخصصان تأکید می‌کنند همه افرادی که متقاضی رینوپلاستی هستند، الزاماً «نیاز واقعی» به این جراحی ندارند. به گفته کارشناسان، تمایز میان نیاز پزشکی، ناهنجاری ساختاری و نارضایتی صرفاً زیبایی‌شناختی، نقش تعیین‌کننده‌ای در تصمیم‌گیری درست برای انجام جراحی بینی دارد.

به گزارش پایگاه خبری شبکه سلامت ۲۴، جراحی زیبایی بینی یا رینوپلاستی، یکی از پرکاربردترین اعمال زیبایی در جهان و به‌ویژه در ایران محسوب می‌شود؛ جراحی‌ای که هم‌زمان با اهداف درمانی، زیبایی‌شناختی و روانی انجام می‌گیرد. با این حال، افزایش تعداد متقاضیان در سال‌های اخیر باعث شده این پرسش اساسی بیش از گذشته مطرح شود که کدام بینی‌ها واقعاً به جراحی نیاز دارند و کدام موارد صرفاً انتخابی شخصی محسوب می‌شوند؟

بر اساس نظر متخصصان جراحی پلاستیک و گوش و حلق و بینی، «نیاز به جراحی» مفهومی یکسان برای همه بیماران نیست و باید در چارچوبی چندبعدی بررسی شود.

اولویت با سلامت؛ بینی‌هایی با نیاز پزشکی واقعی

به گفته پزشکان، گروهی از بیماران دارای مشکلات عملکردی هستند که در این موارد، جراحی بینی بیش از آنکه یک اقدام زیبایی تلقی شود، ضرورتی درمانی به شمار می‌رود.

انحراف تیغه بینی (سپتوم)، تنگی دریچه‌های تنفسی، بزرگی شاخک‌های بینی، پولیپ‌های مقاوم به درمان دارویی و آسیب‌های ناشی از ضربه یا شکستگی‌های قدیمی، از جمله عواملی هستند که می‌توانند باعث اختلال در تنفس طبیعی شوند. این مشکلات گاه با علائمی مانند گرفتگی مزمن بینی، تنفس دهانی، سردردهای مکرر، خرخر شبانه و حتی اختلالات خواب همراه‌اند.

یک جراح گوش و حلق و بینی در این‌باره می‌گوید:

«در بیمارانی که مشکل اصلی آن‌ها تنفسی است، جراحی بینی پیش از هر چیز با هدف بازگرداندن عملکرد طبیعی انجام می‌شود و اصلاح ظاهری، بخش تکمیلی درمان محسوب می‌شود.»

ناهنجاری‌های ساختاری؛ وقتی فرم بینی تعادل چهره را بر هم می‌زند

دسته دوم از متقاضیان، افرادی هستند که اگرچه ممکن است مشکل تنفسی شدید نداشته باشند، اما بینی آن‌ها از نظر ساختاری دچار ناهنجاری‌های واضح است. قوزهای برجسته استخوانی یا غضروفی، انحراف ظاهری بینی، پهنی بیش‌ازحد، عدم تقارن، نوک بینی افتاده یا بزرگ و بینی‌های گوشتی با اسکلت ضعیف، در این گروه قرار می‌گیرند.

کارشناسان معتقدند در این موارد، جراحی می‌تواند به بهبود تناسب اجزای صورت و هماهنگی چهره کمک کند، به شرط آنکه انتخاب بیمار و طرح جراحی بر اساس ویژگی‌های فردی انجام شود، نه الگوهای کلیشه‌ای.

به گفته یک متخصص جراحی پلاستیک: «هدف رینوپلاستی موفق، زیباتر کردن صورت نیست، بلکه متعادل‌تر کردن آن است.»

نارضایتی زیبایی‌شناختی؛ نیاز نسبی یا انتخاب آگاهانه

بخش قابل توجهی از متقاضیان جراحی زیبایی بینی، از نظر پزشکی و ساختاری مشکلی ندارند، اما به دلایل روانی یا اجتماعی از ظاهر بینی خود ناراضی هستند. در این موارد، مفهوم «نیاز» بیش از آنکه پزشکی باشد، به برداشت فرد از تصویر بدنی خود بازمی‌گردد.

متخصصان تأکید می‌کنند که در این گروه، گفت‌وگوی دقیق پیش از عمل، بررسی انگیزه‌ها و ارزیابی انتظارات بیمار اهمیت بالایی دارد. انتظارات غیرواقعی یا تمایل به تقلید از چهره افراد مشهور، می‌تواند منجر به نارضایتی پس از جراحی شود.

یک روان‌شناس حوزه سلامت می‌گوید:

«جراحی زیبایی زمانی مفید است که به بهبود کیفیت زندگی فرد کمک کند، نه اینکه به وسواس و نارضایتی دائمی دامن بزند.»

چه زمانی جراحی بینی توصیه نمی‌شود؟

پزشکان هشدار می‌دهند که برخی شرایط، نیازمند احتیاط جدی یا حتی پرهیز از جراحی است. افرادی با نقص‌های بسیار جزئی، بیماران مبتلا به اختلال بدشکلی بدن، متقاضیان در سنین پایین پیش از تکمیل رشد استخوانی و کسانی که خواهان تغییرات افراطی یا غیرطبیعی هستند، معمولاً کاندید مناسبی برای رینوپلاستی محسوب نمی‌شوند. در چنین مواردی، عدم انجام جراحی می‌تواند تصمیمی حرفه‌ای و اخلاقی تلقی شود.

جمع‌بندی:

بر اساس نظر متخصصان، جراحی زیبایی بینی زمانی اقدامی منطقی و موفق خواهد بود که بر پایه ارزیابی دقیق پزشکی، شناخت ساختار صورت و درک صحیح از انگیزه‌های فرد انجام شود. همه بینی‌هایی که جراحی می‌شوند الزاماً «نیازمند» جراحی نیستند و در مقابل، برخی بینی‌ها به دلایل عملکردی یا ساختاری، واقعاً به مداخله جراحی احتیاج دارند.

کارشناسان تأکید می‌کنند آگاهی، مشاوره تخصصی و پرهیز از تصمیم‌های هیجانی، مهم‌ترین عوامل در دستیابی به نتیجه‌ای ایمن و رضایت‌بخش در جراحی زیبایی بینی است.

تنظیم کننده: علیرضا آتشی